

Decizie de indexare a faptei de plagiat la poziția 00326 / 3.10.2016 și pentru admitere la publicare în volum tipărit

care se bazează pe:

A. Nota de constatare și confirmare a indiciilor de plagiat prin fișa suspiciunii inclusă în decizie.

Fișa suspiciunii de plagiat / Sheet of plagiarism's suspicion	
Opera suspicionată (OS) Suspicious work	Opera autentică (OA) Authentic work
OS	KÖVESI, Laura Codruța. Combaterea crimei organizate prin dispoziții de drept penal. Teză de doctorat. Timișoara: Universitatea de vest. 2011. Notă: <u>Conducător științific:</u> Prof.dr.PAȘCA Viorel. <u>Comisia de doctorat:</u> Nu se cunoaște. Notă: Plagiat semnalat în „* * *”. Dr Codruța Kovesi, precursora lui Mang. 25.05.2012. Disponibil la: www.militiaspirituala.ro/investigatii/documente-inedite/detalii.html . Ultima accesare: 3 mai 2016.
OA	ALBU, Petru. <i>Crima organizată în perioada de tranziție – o amenințare majoră la adresa securității internaționale</i> . București: Editura Ministerului Internelor și Reformei Administrative. 2007. Disponibil la: www.editura.mai.gov.ro/documente/biblioteca/2007/CRIMA%20ORGANIZATA/crima%20organizata.pdf . Ultima accesare: 23 septembrie 2016.
Incidența minimă a suspiciunii / Minimum incidence of suspicion	
p.030:26 – p.031:23	p.025:02 – p.025:10; p.027:01 – p.027:20.
Fișa întocmită pentru includerea suspiciunii în Indexul Operelor Plagate în România de la Sheet drawn up for including the suspicion in the Index of Plagiarized Works in Romania at www.plagiate.ro	

Notă: Prin „p.72:00” se înțelege paragraful care se termină la finele pag.72. Notația „p.00:00” semnifică până la ultima pagină a capitolului curent, în întregime de la punctul inițial al preluării.

Note: By „p.72:00” one understands the text ending with the end of the page 72. By „p.00:00” one understands the taking over from the initial point till the last page of the current chapter, entirely.

B. Fișa de argumentare a calificării de plagiat alăturată, fișă care la rândul său este parte a deciziei.

Echipele Indexului Operelor Plagate în România

Fișa de argumentare a calificării

Nr. crt.	Descrierea situației care este încadrată drept plagiat	Se confirmă
1.	Preluarea identică a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
2.	Preluarea a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, care sunt rezumate ale unor opere anterioare operei autentice, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
3.	Preluarea identică a unor figuri (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
4.	Preluarea identică a unor tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
5.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin includerea unui nou autor sau de noi autori fără contribuție explicită în lista de autori	
6.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin excluderea unui autor sau a unor autori din lista inițială de autori.	
7.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței, fără nici o intervenție personală care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
8.	Preluarea identică de figuri sau reprezentări grafice (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
9.	Preluarea identică de tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
10.	Preluarea identică a unor fragmente de demonstrație sau de deducere a unor relații matematice care nu se justifică în regăsirea unei relații matematice finale necesare aplicării efective dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
11.	Preluarea identică a textului (piese de creație de tip text) unei lucrări publicate anterior sau simultan, cu același titlu sau cu titlu similar, de un același autor / un același grup de autori în publicații sau edituri diferite.	
12.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație de tip text) ale unui cuvânt înainte sau ale unei prefețe care se referă la două opere, diferite, publicate în două momente diferite de timp.	

Notă:

a) Prin „proveniență” se înțelege informația din care se pot identifica cel puțin numele autorului / autorilor, titlul operei, anul apariției.

b) Plagiatul este definit prin textul legii¹.

„...plagiatul – expunerea într-o operă scrisă sau o comunicare orală, inclusiv în format electronic, a unor texte, idei, demonstrații, date, ipoteze, teorii, rezultate ori metode științifice extrase din opere scrise, inclusiv în format electronic, ale altor autori, fără a menționa acest lucru și fără a face trimitere la operele originale...”.

Tehnic, plagiatul are la bază conceptul de **piesă de creație** care²:

„...este un element de comunicare prezentat în formă scrisă, ca text, imagine sau combinat, care posedă un subiect, o organizare sau o construcție logică și de argumentare care presupune niște premise, un raționament și o concluzie. Piesa de creație presupune în mod necesar o formă de exprimare specifică unei persoane. Piesa de creație se poate asocia cu întreaga operă autentică sau cu o parte a acesteia...”

cu care se poate face identificarea operei plagiate sau suspicioane de plagiat³:

„...O operă de creație se găsește în poziția de operă plagiată sau operă suspicioasă de plagiat în raport cu o altă operă considerată autentică dacă:

- i) Cele două opere tratează același subiect sau subiecte înrudite.
- ii) Opera autentică a fost făcută publică anterior operei suspicioase.
- iii) Cele două opere conțin piese de creație identificabile comune care posedă, fiecare în parte, un subiect și o formă de prezentare bine definită.
- iv) Pentru piesele de creație comune, adică prezente în opera autentică și în opera suspicioasă, nu există o menționare explicită a provenienței. Menționarea provenienței se face printr-o citare care permite identificarea piesei de creație preluate din opera autentică.
- v) Simpla menționare a titlului unei opere autentice într-un capitol de bibliografie sau similar acestuia fără delimitarea întinderii preluării nu este de natură să evite punerea în discuție a suspiciunii de plagiat.
- vi) Piesele de creație preluate din opera autentică se utilizează la construcții realizate prin juxtapunere fără ca acestea să fie tratate de autorul operei suspicioase prin poziția sa explicită.
- vii) În opera suspicioasă se identifică un fir sau mai multe fire logice de argumentare și tratare care leagă aceleași premise cu aceleași concluzii ca în opera autentică...”

¹ Legea nr. 206/2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 4 iunie 2004

² ISOC, D. Ghid de acțiune împotriva plagiatului: bună-conduită, prevenire, combatere. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2012.

³ ISOC, D. Prevenitor de plagiat. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2014.

General (r) dr. **Petru ALBU**

**CRIMA ORGANIZATĂ ÎN PERIOADA DE
TRANZIȚIE – O AMENINȚARE MAJORĂ LA ADRESA
SECURITĂȚII INTERNAȚIONALE**

Editura Ministerului Internelor și Reformei Administrative

– 2007 –

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
ALBU, PETRU

**Crima organizată în perioada de tranziție: o
amenințare la adresa securității statelor/Petru Albu,-**
București: Editura Ministerului Internelor și Reformei
Administrative, 2007

Bibliogr.

ISBN 978-973-745-054-8

343.3/.7

Redactare: comisar-șef Elena CIOPONEA
Tehnoredactare: agent-șef pr. Niculina TÂRȚĂU
Coperta: subinspector: Carmen TUDORACHE

Tipărit la Tipografia Ministerului Internelor și Reformei Administrative

CUPRINS

Prefață	13
Introducere	18
Capitolul 1	
CRIMA ORGANIZATĂ, NOȚIUNE, DEFINIȚIE, ISTORIC	
1. Considerații generale	23
2. Definirea conceptului de crimă organizată	25
3. Criminalitatea economico-financiară	44
3.1. Factorii economici	44
3.2. Factorii psiho-sociali	45
3.3. Factorii juridici	46
4. Spălarea banilor murdari	47
4.1. Conceptul de spălare a banilor murdari	47
4.2. Obiectivele urmărite prin spălarea banilor	49
4.3. Forme și metode de spălare a banilor	50
4.4. Pericolul derivat din spălarea banilor	53
4.5. Acorduri, convenții și programe internaționale pentru combaterea spălării banilor murdari	54
5. Frauda în instituțiile financiare	56
5.1. Evitățile	56
5.2. Frauda prin instrumente de acces	57
5.3. Frauda prin computer	59
5.4. Frauda prin telecomunicații	59
6. Traficul de droguri	60
6.1. Zonele cenușii	61
6.2. Drogurile și organizațiile criminale	63
6.2.1. Heroina	65
6.2.2. Cannabisul	69
6.2.3. Cocaina	71
6.2.4. Drogurile sintetice	75
6.3. Priorități actuale ale luptei antidrog	79

CAPITOLUL 1

CRIMA ORGANIZATĂ, NOȚIUNE, DEFINIȚIE, ISTORIC

1. Considerații generale

Crima organizată reprezintă, în momentul de față, un pericol deosebit pentru toate statele.

În cazul în care instituțiile abilitate nu vor reacționa prompt, atât prin demersuri legale, cât și prin măsuri operaționale extrem de energice, așezăminte lumeste, indiferent unde și cum sunt ele constituite – pe principii etnice, culturale, de teritoriu ori de altă natură – vor plăti, firesc, profiturilor, propria lor indolență, neputință ori lașitate.

În acest sens, trebuie să recunoaștem că acest flagel contemporan, cu implicații profunde în toată lumea, necesită un antidot pe măsură, pe care avem obligația să-l descoperim și să-l folosim atât în combatere, cât și în profilaxie.

În ceea ce privește țara noastră, România, aflată în „perioada de tranziție”, cum ne-am obișnuit să-i spunem, traversează de fapt o perioadă de profunde transformări în plan legislativ, economic și social. Legi abrogate fără discernământ și fără a se pune altele în locul lor, doar pentru că erau emanația unui alt „regim”, au creat în mod firesc, un vid legislativ și haos în societate, un adevărat „inter-regn”. Pe de altă parte, actele normative elaborate și adoptate în pripă atât de Parlament, cât mai ales de Executiv, cu implicații în plan social, fără ca organele puterii și administrației de stat să-și evalueze corect „ab initio”, propriile posibilități și strategii, au constituit un teren fertil pentru proliferarea marii criminalități. Este dificil acum să evaluăm costurile, dar este absolut necesar să ne trezim la realitate și să întreprindem, în deplină cunoștință de cauză, ceea ce trebuie cu adevărat realizat pentru a asigura echilibrul social dorit.

Nu este vorba de sentimentalism, ci de reacția firească față de extinderea acestui flagel, iar noi suntem obligați să gândim și să acționăm în consecință. Prin urmare, lucrarea de față se dorește a fi o carte de minte și acțiune, sperând că, cele ce vor fi aduse la cunoștință vor găsi consensul unanim.

În acest sens, există repere pe care trebuie neapărat să le luăm în calcul atunci când analizăm cauzele și efectele unui fenomen care, suntem nevoiți să recunoaștem, ne marchează și ne obligă.

În contextul marilor prefaceri geopolitice, economice și sociale cu care se confruntă în prezent comunitatea internațională, crima organizată capătă noi valențe, extinzându-și aria de cuprindere și sfera de acțiune la un nivel alarmant, motiv de îngrijorare pentru majoritatea statelor lumii și îndeosebi pentru cele ale căror economii se află în plin proces de tranziție, dată fiind vulnerabilitatea sistemelor legislative și fragilitatea instituțiilor democratice din aceste țări.

În activitatea lor, organizațiile criminale transnaționale amenință suveranitatea națională și autoritatea statelor, valorile democratice și instituțiile publice, economiile naționale și procesele de democratizare din țările recent eliberate de sub regimurile totalitare. Aceste organizații sunt flexibile, sofisticate, ușor adaptabile la situație și acționează după strategia companiilor multinaționale, extinzându-și permanent alianțele și acordurile în scopul obținerii unui acces mai larg la „know-how”, asigurării unei mai bune protecții față de autoritățile naționale, diminuării riscurilor și deschiderii de noi canale pentru activitățile lor ilegale.

Amiralul în rezervă Pierre Lacoste, fost șef al serviciilor franceze de informații externe, declară cu amărăciune: „Ca strateg, am fost implicat în munca de apărare; sunt fascinat de extraordinara abilitate cu care organizațiile mafioate reușesc să scape de măsurile întreprinse împotriva lor de către poliție și instituțiile justiției. Asta mă face să afirm că există un anumit „model” mafiot care cuprinde elemente de tactică, „căi și mijloace de acțiune”, foarte sofisticate și periculoase”.¹

Mulți dintre liderii politici aleși în mod democratic sunt mai degrabă gata să abordeze probleme pe termen scurt, decât să se ocupe de cele a căror rezolvare se întinde pe o perioadă mai mare de timp. Nu sunt în stare să adapteze legislația, să revadă principiile de bază civice și sociale, ocupându-se doar de bunăstarea proprie. Excesiva atenție acordată drepturilor personale reprezintă un important factor de vulnerabilitate al societăților occidentale dezvoltate. Nu este ușor pentru un politician să admită că există vulnerabilitate socială.

¹ Voicu, Costică – *Banii Murdari și Crima Organizată*, Editura Artprint, București, 1995, pag. 8.

Mutațiile survenite în domeniul activității infracționale, de la nivel național la cel transnațional, au fost favorizate de o serie de factori, cum sunt:

- evoluția conceptului de „spațiu european comun”, cu facilitățile ce le incumbă, care a deschis ferestre nesperate crimei organizate prin universalitatea rețelelor comunitare;
- sfârșitul războiului rece, triumful democrației în fostele țări socialiste și mecanismele rudimentare care le reglementează activitatea economică;
- creșterea valului migraționist către țările dezvoltate și constituirea de rețele pe criterii etnice, care reprezintă adevărate enclave ale criminalității, greu de penetrat datorită barierelor lingvistice, culturale și mecanismelor care le guvernează activitatea;
- revoluția din domeniul comunicațiilor ce a condus la creșterea gradului de flexibilitate și mobilitate a rețelelor infracționale transnaționale;
- liberalizarea deplasării persoanelor ca urmare a acordurilor și înțelegerilor bi și multilaterale dintre state etc.;

Nu există un model unic la organizațiile criminale, acestea variind ca formă, norme de conduită, experiență, specializare în activitatea infracțională, arie de operare, tactici și mecanisme de apărare, drept pentru care și lupta de prevenire și combatere a acestora presupune un grad sporit de complexitate, care reclamă în mod necesar și o cooperare interstatală.

2. Definirea conceptului de crimă organizată

Considerăm, „ab initio”, că este necesar să definim conceptele de criminalitate, „crimă organizată”, „mafia”, „terorismul” și, mai nou „crimă strategică”, pentru a înțelege mai bine fenomenul sau fenomenele care ne înconjoară și ne afectează, în egală măsură, pe noi toți, fără jenă, scrupule sau bun-simț.

Delimitarea sferei de cuprindere a acestora în structura de ansamblu a fenomenului infracțional, la nivel național, și nu numai, a constituit și constituie încă obiect de studiu pentru majoritatea specialiștilor, teoreticienilor și practicienilor cu preocupări în domeniu. Aceste demersuri sunt motivate de necesitatea imperioasă de a cunoaște dimensiunile și implicațiile în societate ale fiecărui segment infracțional în parte, în scopul stabilirii și adoptării celor mai eficiente strategii de contracarare și a unui cadru legislativ și instituțional adecvat.

Ambiguitatea care există în prezent, cu privire la definirea și delimitarea conceptelor de mai sus, a condus și conduce la confuzii imponderabile în definirea stadiului pe care l-a atins *terorismul internațional*, ceea ce explică faptul că unele țări nu recunosc faptul că s-ar confrunța cu fenomenul crimei organizate, în timp ce altele susțin, în mod eronat, că lupta împotriva mafiei este singura opțiune. Exemplul evenimentelor de la 11.09.2001 din SUA este mai mult decât edificator, act criminal care a readus lumea la realitate.

Concluziile existente în ceea ce privește definirea și clasificarea conceptuală a noțiunilor de mai sus au repercusiuni atât la nivel național, cât și internațional, în sensul că nu se pot stabili cele mai eficiente strategii de contracarare a fenomenelor de *criminalitate*, *crimă organizată* și *mafie*, în condițiile în care nu există o viziune clară a fiecărui stat în parte asupra problemelor de natură infracțională cu care se confruntă.

Pentru definitivarea conceptelor menționate mai sus, și îndeosebi al celui de crimă organizată, trebuie să ne axăm, în principal, pe particularitățile organizațiilor criminale implicate în activități ilegale.

Studiile elaborate pe această temă prezintă definiții diferite ale organizațiilor și grupărilor criminale care desfășoară activități ilegale, compatibile cu unul sau altul din conceptele menționate. Punctul de referință al autorilor studiilor în domeniu l-a constituit definiția dată mafiei de către Giuseppe Rizzoleto și Gaetano Mosca în lucrarea „Mafioții din Vicaria”, scrisă în 1863. Potrivit acestor autori „*Mafia reprezintă o expresie curentă, folosită pentru a desemna un grup de indivizi aroganți și violenți, uniți între ei prin raporturi secrete și de temut, aflați la originea unor acțiuni criminale*”.²

Folosirea noțiunii de *Mafia*, conform definiției date de autorii lucrării menționate, s-a împământănit și s-a internaționalizat atât de mult, încât numărul teoreticienilor care au încercat să-i dea altă interpretare este extrem de redus. De altfel, acest concept nu a ridicat probleme atâta timp cât nu exista accepțiunea de „*crimă organizată*” și necesitatea delimitării sferelor de cuprindere a acestor două concepte.

Majoritatea specialiștilor în domeniu încearcă să caracterizeze crima organizată, folosindu-se, în principal, de aceleași criterii avute în vedere de autorii lucrării „Mafioții din Vicaria”.

² Mocuța, Gheorghe – *Criminalitatea Organizată și Spălarea Banilor*, Editura Noul Orfeu, București, 2004, pag. 12; *Cartea Albă a Crimei Organizate și a Corupției*, editată de Consiliul Suprem de Apărare al Țării (C.S.A.T.), 1998, pag. 11.